

грѣхъ; зашто то онуй нѣщо, кое то можеше да е на малцина само извѣстно, прѣвъ него става извѣстно на млозина, а въ разказванье-то са наднаждатъ и лъжи много.

Ако видимъ нѣкого че има нѣщо смѣшно или по себе си или въ докарванія-та си, не трѣба за туй да го подиграваме и да му са присмиваме; но ако е възможно, да са поправа на самъ кога сми съсъ совѣтуваніе, ако ли е невъзможно трѣба да го сожяляваме.

Не трѣба никога нито да псуваме, нито да прѣзираме никого, зашто то туй е безчестно и на не образованны хора свойственно. За туй, кога то ни са случи да имамы съ нѣкого прѣспирня или бутня, трѣба да излагамы правдини-тѣ си съсъ честолѣпіе и умѣренность, и да са въздържамы вынжги отъ хулны и досадителны думы.

в. Положителны обязанности.

Положителны тѣ обязанности на' задължяватъ колко то повече можемъ да правимъ добро на сичкы-тѣ.

Тѣзи кои то сми длѣжны да правимъ за благодѣяніе на другы-тѣ, сж собствено онѣзи, кои то наричамы дѣла на милостыня-та.

Дѣла та на милостыня-та са относятъ или на тѣло то, и са казватъ тѣлесны, или на душа та и са наричатъ душевны или духовны.

Тѣлесны тѣ дѣла на милостыня-та сж тѣзи.

1) Да нахранямы гладны.

2) Да напояваме жедны.